

Vogelreis naar ΛΕΣΒΟΣ

Evert Constandse, Bertus van den Brink en Bert Roelofs

Van 6 tot 13 mei zijn we alweer voor de derde keer naar Lesbos geweest. Voor vogelaars is deze bestemming een must, waardoor er zich maar liefst 48 deelnemers hadden ingeschreven. Het maximale aantal, omdat er niet meer in de bus konden die ons 's nachts tussen half twee en vier uur naar Düsseldorf bracht, vanwaar we naar Mytilini vlogen.

De reis verliep vlot en rond elf uur lokale tijd zouden we onze busjes in ontvangst nemen. Zouden.... want de door ons gereserveerde busjes stonden er niet. Op zo'n eiland kun je wel gelijk hebben, maar het ook krijgen is een heel ander verhaal. Na het nodige gehakketak, reparaties, en ook nog wat pech onderweg hebben we uiteindelijk in vier personenauto's, twee minibuses en nog vijf kleine busjes onze excursies gemaakt.

Gelukkig kon iedereen begrip opbrengen voor deze verrassende wijziging in het rijschema; voor de Grieken is het ook allemaal niet zo gemakkelijk. We hadden gedetailleerde informatie voorbereid over meer dan tien verschillende excursies en daardoor konden we genieten van de natuur en vogels in de ruige heuvellandschappen, wetlands, kuststroken en bosgebieden. Ook dit keer was de kuifleeuwerik weer de eerste vogel die zich mooi liet zien.

De eerste dag waren we rond een uur in Hotel Panorama in Petra.

Uiteeraard na onderweg even een stop gemaakt te hebben bij het plekje met de dwergooruilen; ze zaten er nog! Bij aankomst geen

verrassingen; een prima hotel, mooi gelegen vlak bij zee, en goed gerund door de gebroeders Moisis. Natuurlijk wel onder scherp toezicht van oma Moisis (oorspronkelijk Australische), terwijl opa Moisis er voor

zorgde dat de rozen er prachtig bijstonden.

We kwamen voor de vogels. Sommigen wilden wat rusten na de nachtelijke reis, maar de meesten trokken er meteen op uit de omgeving te verkennen. Een pittig opwarmertje, want het was behoorlijk klimmen en ruim dertig graden. De waarnemingen waren veelbelovend; ortolanen, klauwieren; gorzen, raven, helaas nog geen blauwe rotslijster, maar wel de nodige roofvogels.

De volgende dag verspreidden we ons over het eiland. Elk busje koos zijn eigen route. Vooral de avontuurlijke tochten over stenige paadjes door vrijwel ongerepte landschappen maakten grote indruk.

's Avonds terug in het hotel had ieder busje enthousiaste verhalen over de vele waarnemingen. Zo ging dat zes dagen achter elkaar.

In totaal zijn er zeker 170 soorten gespot; de meest bijzondere? In de heuvels de Aziatische steenpatrijs, de Aziatische roodborsttapuit en - in grote aantallen - alle soorten klauwieren. In de bossen de Europese kanarie, de Turkse boomklever. Op de wetlands een ouderpaar grielen met kuikens, de rosse waaierstaart, de sporenkievit en het klein waterhoen. Tegen een steile rotswand (hoe vind je ze!?) een nest met slechtvalken. Langs de kuststrook de Audouins meeuw en de Yelkouan stormvogel en op een eilandje de Eleonora valk. Dit alles in een

prachtige natuur te kunnen ervaren, maakt dit soort reizen uniek. Je moet het hebben meegemaakt.

Een heel bizarre ervaring, die grote indruk op iedereen maakte, bestond overigens uit de grote aantallen zwemvesten en lek geprikte rubbervloten die we langs de kust aantroffen; huiveringwekkende getuigenissen van het vluchtelingenprobleem.

Wat heeft deze Lesbosreis ons gebracht? De meest ervaren vogelaars hebben toch weer eerste waarnemingen ('lifers')

gedaan, terwijl de 'beginners' een schat aan ervaring hebben opgedaan. De chauffeurs betoonden zich soms ware terreinrijders; dank zij hun stuurmanskunst crosten we door 'ondoorwaadbare' plaatsen en kwamen we op vrijwel onbereikbare plekken. Chauffeurs, bedankt! De fotografen hadden dit jaar nog langere lenzen en nog meer pixels, en het resultaat daarvan zien we op de DVD die we tijdens de reünie in oktober of november krijgen. Het weer was mooi, en de stemming goed. Wat wil je nog meer?

Allereerst danken we onze penningmeester die alle betalingen en administratieve verwerking heeft verzorgd. Verder danken we alle deelnemers voor hun enthousiasme en medewerking: de betrokkenheid van hen bepaalt het succes van zo'n reis. Als Commissie Buitenland gaan we daarom graag door met het organiseren van de bestemming voor 2016. Kom op de reünie; je krijgt daar het complete verslag met dvd en je hoort dan ook waar de volgende reis naartoe gaat.

Foto's: van de schrijvers

Fuut en hermelijn, een spannende confrontatie

Riny & Gerry Kluvers

Een van de gebieden waar we regelmatig naar toe gaan is Eemland. Zo ook op 2 mei. In de buurt van het haventje op de Buitenvaart in Eemnes hadden futen een nest gebouwd. We hoopten een mooie balts of paring van de futen te kunnen fotograferen. Aangekomen bij het nest legde een van ons meteen de camera aan om een filmpje te schieten. Op het moment dat die aan stond, zagen we geheel uit het niets een roofdiertje te voorschijn komen uit de struiken boven het nest van de futen 'Zie je het, zie je het', riep Riny opgewonden. 'Ja, ja, ik heb hem', reageerde ik volkomen verrast. De beelden spreken voor zich waarom we zo enthousiast waren.

Thuis bekeken we ons filmpje en zagen, dat 'het' een zwart puntje aan de staart had. Een hermelijn was op jacht en loerde op de futen of op de

eieren ervan. Wat een schitterend en onverwacht schouwspel. Zoals Dirk Prop schreef op de website: 'Het zien van een ontmoeting tussen een fuut en een hermelijn is een grote zeldzaamheid, maar om dit ook nog te kunnen filmen is buitengewoon'. Wat een gelukstreffer! Van zo'n ontmoeting, kun je alleen maar dromen.

Het mannetje van de hermelijn gaat tijdens de paartijd - die in mei en juni valt - zwerven. Dit is dus een goede tijd voor een bijzondere ontmoeting in de natuur met dit prachtig roofdiertje. De beelden zijn afkomstig van de video.

Het toeval wilde ook nog, dat we nog geen uur daarvoor in de buurt van de plas een wezel zagen. Deze was echter zo rap, dat niets op beeld vastgelegd kon worden. We zien zowel de hermelijn als de wezel zelden.

1

2

3

4

